

ne vil på lidt længere sigt løbe op i flere hundrede mill. kr.

Det ene UHF-sendernet bliver herefter TV 2, og det andet agtes reserveret for at muliggøre en overgang af Danmarks Radios sendernet til UHF-området.

Efter et foreløbigt skøn vil de resterende frekvensmuligheder til brug for lokal-tv i UHF-området række til to sendere i Storkøbenhavn, én på Bornholm og i øvrigt én i næsten alle byer med over 30.000 indbyggere – i alt 25–30 sendere.

Der er flere grunde til, at der ikke på forhånd kan gives en eksakt og udtømmende angivelse af sendermulighederne for lokal-tv. For det første skal de to landsdækkende sendernet udbygges med et antal små hjælpesendere (kanalomsættere) til udfyldning af »skygeområder« på samme måde som ved det nuværende sendernet. Den endelige fastlæggelse af disse senderes placering og frekvens kan først finde sted, efterhånden som de landsdækkende sendernet opbygges. For det andet er der en nøje sammenhæng mellem frekvensmulighed og geografisk position, da der skal sikres en vis afstand mellem sendere på samme frekvens for at undgå gensidige forstyrrelser. Der må derfor for hver enkelt sender, som ønskes oprettet, foretages en undersøgelse af muligheden for en forstyrrelsesfri frekvens.

Der påregnes anvendt sendere af lignende styrke som i forsøgsperioden. Rækkevidden er stærkt afhængig af antennehøjde og topografiske forhold, men vil almindeligvis være 7-10 km med god teknisk kvalitet. Med særligt gode modtagerantenner og gunstig position vil modtagning ofte være mulig i betydeligt større afstande.

Forlader TV 1 det hidtil anvendte VHF-område, frigøres naturligvis de til det gamle sendernet hørende frekvenser. Det er imidlertid ikke på forhånd givet, at frekvenserne kan benyttes til lokal-tv, idet der er et meget stærkt behov for disse frekvensbånd til især erhvervslivets mobilradiokommunikation. Men hvis de frigjorte frekvensbånd forbeholdes lokal-tv, vil der formentlig kunne oprettes små VHF-sendere for lokal-tv i de fleste større byer.

Oprettelse af en sender for lokal-tv forudsætter i henhold til loven om radiokommunikation en tilladelse fra Post- og Telegrafvæsenet. For fordeling af lokal-tv i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg er der fastsat tekniske og administrative bestemmelser.

11. Lovforslagets hovedpunkter er følgende:

1. Der indføres en varig ordning for lokal fjernsynsvirksomhed – trådløs eller ved hjælp af kabelanlæg – som svarer til den ordning, der gælder for lokal radiovirksomhed.
2. Der åbnes mulighed for, at dagblade kan opnå tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed.
3. Det pålægges fællesantenneanlæg med mere end 10 programkanaler at stille 1 kanal til rådighed for lokale fjernsynsprogrammer, hvis der er lokal fjernsynsvirksomhed i det område, hvor anlægget er beliggende.
4. Der skabes grundlag for, at lokalradioer kan medvirke i formidlingen af nødvendig information til befolkningen i katastrofe-, krise- og krigssituationer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

ad § 3 b

Den foreslåede § 3 b, stk. 2, foreskriver, at anlæg med en fordelingskapacitet på mere end 10 programkanaler skal reservere 1 kanal for lokale fjernsynsprogrammer, der er bestemt til spredning (trådløs) eller fordeling (ved hjælp af kabelanlæg) i det pågældende område.

På tilsvarende måde som stk. 1 om pligten til at fordele Danmarks Radios fjernsynsprogrammer og andre landsdækkende eller regionale fjernsynsprogrammer gælder bestemmelsen også for anlæg, som allerede er i drift. Er der i et eksisterende anlæg mere end 10 kanaler, vil der således i givet fald blive tale om at skaffe plads til lokal programvirksomhed. Det forekommer rimeligt som et led i sikringen af et afbalanceret programudbud i de anlæg, der i øvrigt er eller bliver udbygget med henblik navnlig på at fordele programmer af udenlandsk oprindelse, at kræve kapacitet stillet til rådighed for eksisterende lokale programtjenester.

Det må fremhæves, at denne kapacitet efter forslaget kun skal stilles til rådighed for fordelingen af programmer, der udsendes i henhold til en tilladelse efter kapitel 2 a, der gælder i det lokalområde, hvor anlægget er beliggende.

Endelig skal det understreges, at der alene er tale om en forpligtelse med hensyn til fjernsynsprogrammer. Baggrunden herfor er, at modtagning af radioprogrammer bestemt for vedkommende geografiske område normalt vil være uproblematisk, det vil sige ikke afhængig af programmernes fordeling ved hjælp af kabelanlæg.